

Шамоилул-Муҳаммадия / РАСУЛУЛЛОҲ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВАСАЛЛАМНИНГ КЎРИНИШЛАРИ / 261-ҳадис

261- حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، وَبِشْرُ بْنُ مُعَاذٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ زِيَادِ بْنِ عِلَاقَةَ، عَنْ
الْمُعِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَتَّى انْتَفَحَتْ قَدَمَاهُ، فَقِيلَ لَهُ:
أَتَتَكَلَّفُ هَذَا، وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ؟ قَالَ: أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا

Муғира ибн Шуъба розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллоллоху алайҳи васаллам намоз ўқидилар. Ҳатто икки оёқлари шишиб кетди. У зотга: «Аллоҳ сизнинг олдинги-ю кейинги гуноҳларингизни кечирган бўлса, яна ўзингизни шунча қийнайсизми?», дейилди. У зот: «**Шукр қилувчи банда бўлмайинми**», дедилар».

Манба: hadis.islom.uz

